

จงมองความรักด้วยความอ่อนโยน

นำเสนอเมื่อ : 1 ธ.ค. 2552

จงมองความรักด้วยความอ่อนโยน...

มีผู้หญิงคนหนึ่งประสบอุบัติเหตุ

ทำให้ต้องตาบอดทั้งสองข้าง

และเธอก็ทุกข์ทรมานกับการสูญเสียการมองเห็น

แต่สามีเธอก็พยายามปลอบใจ และให้กำลังใจเธอตลอด

พยายามสอนให้เธอใช้ประสาทสัมผัสให้มากขึ้น

ที่ทำงานของเธอกับสามีอยู่คนละทาง

แต่เขาก็ขับรถไปส่งและไปรับอยู่เสมอ

จนวันหนึ่งสามีเธอรู้สึกเหน็ดเหนื่อยมาก

เขาจึงพูดกับเธอว่า

"ให้เธอลองพยายามขึ้นรถเมล์ไปทำงานเอง"

โดยที่เขาไม่ต้องไปรับไปส่งได้ไหม

นาทีนั้น ?... ..

เธอรู้สึกเหมือนโดดเดี่ยวและน้อยใจสามีเธอ

แต่เธอก็พยายามทำตามที่เขาขอ

เธอพยายามขึ้นรถเมล์เอง

พยายามไปทำงานด้วยตัวเอง

จนในที่สุดเธอก็สามารถทำได้

วันหนึ่งก่อนที่เธอจะลงรถไปทำงานตามปกติ

คนขับรถเมล์ก็เข้ามาจับแขนเธอและพูดกับเธอว่า

"ผมช่างอิจฉาคุณผู้หญิงจริงๆครับ"

เธอก็เลยถามว่า

"อิจฉาเธอเรื่องอะไร"

คนขับรถเมล์ก็เลยบอกว่า

"สามเดือนที่ผ่านมา

ผมจะเห็นสภาพบุรุษคนหนึ่ง

เขาจะขึ้นรถเมล์ตอนเช้า

มานั่งตรงเบาะหลังคุณ

เฝ้ามองดูคุณด้วยความหวังใ

และตามคุณลงรถไป

และเฝ้าดูคุณเดิน....

เข้าไปที่ทำงานอย่างหวังใ

ทุกๆเย็นเขาก็จะมาเฝ้ารอคุณขึ้นรถ

และคอยดูคุณจนคุณลงรถ"

พอเธอได้ยินดังนั้น

เธอก็น้ำตาไหล

ด้วยความดีนต้น..และสำนึกผิด

เพราะตลอดเวลาที่ผ่านมา

เขาไม่เคยทิ้งเธอไปไหน

เขายังอยู่ดูแลเธออย่างใกล้ชิด

เขาเหนื่อยยิ่งกว่าตอนที่เขา

ต้องคอยมารับมาส่งเธอซะอีก

เธอหนักถึงคำพูดเขาที่บ่นลอยๆออกมาบ่อยๆว่า

ชีวิตคนไม่แน่นอน อาจตายวันนี้ พรุ่งนี้ ได้ทุกเมื่อเลยนะ..

ดูอย่างคุณสิ...เมื่อวานยังมองเห็น

วันนี้ คุณมองไม่เห็นแล้ว....

เธอคิดน้อยใจเขามาตลอด 3 เดือน

ที่คิดว่าเขาเป็นอริการเป็นคนตาบอดของเธอ...

ณ.วันนี้เธอรู้แล้วว่าเขากลับว่า

วันนี้ พรุ่งนี้ เขาจะตายไป...

แล้วเธอจะไม่สามารถ ไปไหนมาไหน

หรือมีชีวิตอยู่เองได้ ถ้าขาดเขา

หวังว่าทุกคนที่อ่านเรื่องนี้แล้ว

ช่วยกลับไปมองความรักของเราอีกทีว่า

ทุกวันนี้เรารักเขาหรือเธอแบบไหน

จงมองความรักด้วยความอ่อนโยน